

Joi, 27 februarie 2014

P7_TA(2014)0175

Acordul de parteneriat voluntar UE-Indonezia cu privire la aplicarea legislației și guvernarea în domeniul forestier și la schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 27 februarie 2014 referitoare la încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană (2013/2990(RSP))

(2017/C 285/19)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere Acordul de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu lemn și produse din lemn care intră în Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (3) primul paragraf, articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) și articolul 218 alineatul (7) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0344/2013),
 - având în vedere Declarația Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene (adoptată prin Rezoluția nr. 61/295 a Adunării Generale din 13 septembrie 2007) ⁽³⁾,
 - având în vedere Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn ⁽⁴⁾,
 - având în vedere raportul Băncii Mondiale din 14 martie 2012 intitulat „Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging” (Dreptate pentru păduri: îmbunătățirea eforturilor justiției penale pentru a combate exploatarea ilegală a lemnului) ⁽⁵⁾,
 - având în vedere raportul organizației Human Rights Watch din 16 iulie 2013, intitulat „The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector” (Partea negativă a creșterii ecologice – Impactul asupra drepturilor omului a slabei guvernare din sectorul forestier al Indoneziei) ⁽⁶⁾,
 - având în vedere Acordul-cadru global de parteneriat și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Indonezia, pe de altă parte, semnat la 9 noiembrie 2009;
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 30 septembrie 2013, Guvernul Indoneziei și UE au semnat un Acord de parteneriat voluntar (APV) cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernarea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în UE (FLEGT), prin care confirmă angajamentul reciproc de a garanta că lemnul care intră în UE este produs, recoltat și expedit în mod legal;

⁽¹⁾ Documentul Consiliului 11767/1/2013.

⁽²⁾ Documentul Consiliului 11769/1/2013.

⁽³⁾ http://www.un.org/esa/socdev/unpfii/documents/DRIPS_en.pdf

⁽⁴⁾ JO L 295, 12.11.2010, p. 23.

⁽⁵⁾ World Bank, *Justice for forests: Improving criminal justice efforts to combat illegal logging*, 2012, pp. 5-10, http://siteresources.worldbank.org/EXTFINANCIALSECTOR/Resources/Illegal_Logging.pdf

⁽⁶⁾ Human Rights Watch, *The dark side of green growth: Human rights impacts of weak governance in Indonesia’s forestry sector*, 2013, http://www.hrw.org/sites/default/files/reports/indonesia0713webwcover_1.pdf

Joi, 27 februarie 2014

- B. întrucât APV-urile urmăresc eradicarea exploatării ilegale a lemnului, îmbunătățirea guvernancei în domeniul forestier și au ca rezultat gestionarea sustenabilă a pădurilor, precum și sprijinirea eforturilor mondiale de a pune capăt despăduririlor și degradării pădurilor;
- C. întrucât APV-urile vizează promovarea schimbărilor sistemice în sectorul forestier, răsplătind eforturile operatorilor responsabili care achiziționează lemn din surse legale și fiabile și protejându-i de concurența neloială;
- D. întrucât în Indonezia se găsește cea de-a treia pădure tropicală ca mărime după pădurea amazoniană și pădurea din bazinul fluviului Congo, Indonezia fiind însă și un important emițător de gaze cu efect de seră, în principal ca urmare a conversiei pădurilor sale tropicale și a turbăriilor bogate în carbon în terenuri destinate unor alte scopuri, precum obținerea uleiului de palmier și a hârtiei;
- E. întrucât Indonezia a pierdut cel puțin 1 240 000 de hectare de păduri între 2009 și 2011;
- F. întrucât doar 10 % din exporturile de lemn și de produse din lemn ale Indoneziei, exprimate ca valoare, au ca destinație UE, cea mai mare parte a exporturilor având ca destinație mai ales țări din Asia, APV stabilind astfel un standard important pentru întreaga industrie indoneziană a lemnului;
- G. întrucât sectorul forestier indonezian prezintă un risc ridicat de spălare de bani și evaziune fiscală, potrivit unui studiu al INTERPOL și unui studiu din 2012 al Băncii Mondiale;
- H. întrucât, potrivit *Human Rights Watch*, corupția, spălarea de bani și evaziunea fiscală din sectorul forestier a privat țara de 7 miliarde de USD între 2007 și 2011; în 2010, vicepreședintele Comisiei de eradicare a corupției (KPK) din Indonezia a descris sectorul forestier ca o „sursă de corupție nelimitată”⁽¹⁾; întrucât Indonezia a făcut totuși progrese semnificative în ultimii ani în materie de urmărire penală a infracțiunilor financiare, așa cum a demonstrat-o condamnarea, în decembrie 2012, de către Curtea Supremă a producătorului de ulei de palmier Asian Agri Group pentru evaziune fiscală;
- I. întrucât ambele părți trebuie să ajungă la un acord privind sistemul indonezian de asigurare a legalității lemnului (TLAS)/ Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK) pentru ca lemnul și produsele din lemn indoneziene vizate de APV să poată intra pe piața UE ca lemn cu licență FLEGT, care este automat considerat legal în temeiul noului regulament al UE privind lemnul⁽²⁾;
- J. întrucât sistemul indonezian SVLK este în curs de revizuire pentru a-l actualiza în privința conformității cu cerințele APV;
- K. întrucât Comisia este împuternicită, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană⁽³⁾, să adopte cerințe detaliate privind acordarea licențelor FLEGT și să modifice lista țărilor partenere și a autorităților de emisie de licențe desemnate ale acestora, prevăzute în anexa I la respectivul regulament;
- L. întrucât, la 6 mai 2013, Curtea Constituțională a Indoneziei a hotărât ca pădurile aflate în mod obișnuit în proprietatea populației indigene să nu fie introduse în categoria „zone cu păduri aflate în proprietatea statului”, deschizând astfel calea către o mai amplă recunoaștere a drepturilor populațiilor indigene din arhipelag,
1. salută eforturile voluntare uriașe depuse de Indonezia pentru a pune capăt exploatării ilegale a lemnului, larg răspândite, și comerțului asociat acesteia prin dezvoltarea sistemului SVLK printr-un proces care implică mai multe părți interesate și, în special, progresul semnificativ obținut în ultimele luni; este totuși preocupat în continuare cu privire la anumite probleme; reamintește că, pentru a elibera în continuare licențe FLEGT, SVLK trebuie să fie operațional în vederea atingerii obiectivelor APV;
2. salută rezultatul negocierilor privind Acordul de parteneriat voluntar între Uniunea Europeană și Republica Indonezia cu privire la aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernancea și schimburile comerciale cu produse din lemn care intră în Uniunea Europeană; își reafirmă sprijinul pentru încheierea APV și dorința de a oferi sprijin pentru punerea sa în aplicare cu succes;

⁽¹⁾ Reuters Online News, 17 septembrie 2010, Corupția ar putea periclita angajamentele Indoneziei în domeniul mediului: <http://www.reuters.com/article/2010/09/17/indonesia-corruption-idUSSGE68G03P20100917>

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 995/2010.

⁽³⁾ JO L 347, 30.12.2005, p. 1.

Joi, 27 februarie 2014

3. constată că majoritatea surselor de lemn respective din țară nu au fost încă certificate conform SVLK și că, în lanțul de aprovizionare, încă ajung cantități de lemn neverificat provenind din despăduriri;
4. subliniază importanța extinderii sferei de aplicare a sistemului SVLK, inclusiv a auditării, pentru a acoperi toate zonele de producție a lemnului și toate etapele lanțului de aprovizionare, asigurând faptul că lemnul legal verificat este separat de lemnul neverificat, astfel încât acesta din urmă să nu intre în lanțurile de aprovizionare ale SVLK;
5. consideră că aspectul legat de conversia pădurilor este o problemă constantă a sistemului de guvernare a utilizării terenurilor din Indonezia; regretă că, în prezent, SVLK nu auditează procesul de acordare a concesiunilor pentru conversia pădurilor întreprinderilor, în special modul în care acestea realizează evaluările de impact asupra mediului (AMDAL) și respectarea de către acestea a restricțiilor impuse în procesul de obținere a permiselor de conversie a pădurilor (IPK);
6. constată că sistemul SVLK actual duce la certificarea ca legale a unor operațiuni de exploatare a lemnului chiar și atunci când nu au fost soluționate cazurile privind drepturile populațiilor indigene și comunităților locale privind utilizarea terenurilor și/sau nu s-au plătit compensații corespunzătoare, acolo unde este cazul; invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze că drepturile comunității tradiționale la păduri și dreptul la consimțământ liber, prealabil și în cunoștință de cauză al populației și al comunităților locale, precum și compensațiile pentru pierderea accesului la terenuri forestiere, acolo unde este cazul, sunt luate în mod corespunzător în considerare la verificarea legalității și că organismelor de verificare li se acordă un mandat să evalueze dacă întreprinderile au respectat drepturile locale de utilizare a terenurilor și dacă terenurile au fost în mod legal publicate;
7. încurajează guvernul indonezian să asigure faptul că procesul de certificare nu discriminează întreprinderile mici și mijlocii;
8. invită Comisia să exercite presiuni asupra guvernului indonezian pentru ca acesta să se asigure că:
 - toate sursele de lemn și lanțurile lor întregi de custodie sunt auditate, inclusiv verificarea dreptului întreprinderilor de a fi recoltat lemnul;
 - lemnul și a produsele din lemn certificate sunt separate de lemnul și produsele din lemn necertificate;
 - se reduce la minim conversia pădurilor naturale, iar originea legală a lemnului din zonele de conversie este verificată, inclusiv existența unei AMDAL și/sau respectarea dispozițiilor de reglementare a utilizării terenurilor concesionate;
9. invită guvernul indonezian să completeze verificarea legalității în cadrul sistemului SVLK cu măsuri ferme de combatere a infracțiunilor financiare legate de sectorul forestier, precum spălarea banilor și fraudă fiscală, în vederea sporirii credibilității țării în privința eliberării de licențe FLEGT;
10. invită guvernul Indoneziei să dea curs recentei sale decizii de a pune în aplicare legislația fiscală și să solicite documentația care demonstrează că întreprinderile care exportă lemn respectă pe deplin statutul fiscal și statutul împotriva spălării banilor din Indonezia din 2010;
11. salută inițiativa „o singură hartă” a guvernului indonezian destinată creșterii accesului public la date și hărți actualizate și transparente, fără de care buna guvernare forestieră din Indonezia este împiedicată din cauza unor interpretări multiple și incoerente ale legislației și a conflictelor cu comunitățile locale și indigene; subliniază faptul că observatorii forestieri independenți trebuie să aibă acces la aceste informații de bază pentru a-și exercita rolul într-un mod credibil, iar hărțile concesiunilor, planurile de recoltare și informațiile privind permisele ar trebui să fie publice; invită guvernul indonezian să accelereze inițiativa „o singură hartă” și să publice o primă versiune a acesteia, inclusiv informații relevante legate de licențele forestiere și drepturile de utilizare a terenurilor;
12. solicită Comisiei, prin participarea sa la Comitetul mixt de punere în aplicare, să se asigure că riscul de fraudă și de corupție este abordat serios, inclusiv prin elaborarea unui plan de control al fraudelor bazat pe riscuri;
13. recunoaște faptul că verificarea legalității lemnului se bazează aproape exclusiv pe activitatea auditorilor și monitorizarea independentă; salută sistemul SVLK pentru rolul său oficial în respectarea monitorizării independente de către societatea civilă; subliniază totuși faptul că, în termeni de resurse umane și financiare, capacitatea rețelelor de monitorizare independentă este limitată;

Joi, 27 februarie 2014

14. invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze finanțarea și formarea adecvate a auditorilor și a organelor de verificare, precum și a observatorilor forestieri independenți, pentru ca aceștia să poată realiza în mod regulat activități de monitorizare pe teren, controale la fața locului și audituri;
 15. salută eforturile guvernului indonezian de a consolida rolul poliției forestiere desemnate; constată totuși că Ministerul Silviculturii din Indonezia ar trebui să își îmbunătățească în continuare politica de monitorizare, catalogare și urmărire a cazurilor de exploatare ilegală a lemnului; subliniază importanța deosebită a raportării către autoritățile de aplicare a legii privind întreprinderile despre care se constată că operează în mod ilegal;
 16. invită Comisia să îndemne guvernul indonezian să garanteze că rapoartele de monitorizare independentă care semnalează încălcări ale legislației aplicabile li se dă curs în mod adecvat și că autoritățile competente iau măsuri de aplicare a legii efective și disuasive atunci când detectează încălcări ale legislației în cauză;
 17. subliniază faptul că monitorizarea independentă și respectarea drepturilor populațiilor și comunităților indigene sunt factori esențiali care dau credibilitate sistemului SVLK; prin urmare, subliniază că este importantă susținerea în continuare a acestui angajament și consolidarea transparenței față de alte părți interesate ale societății civile, precum și asigurarea unei monitorizări independente de către societatea civilă, fără violențe, amenințări și orice formă de abuz, care, în cazul în care au loc, să fie pedepsite sever;
 18. invită Comisia să exercite presiuni asupra guvernului indonezian pentru ca acesta să garanteze următoarele:
 - continuarea și consolidarea implicării părților interesate în implementarea și funcționarea SVLK;
 - monitorizarea independentă de către societatea civilă, fără violență, amenințări și orice formă de abuz, care, în cazul în care apar, să fie pedepsite sever;
 - obținerea unui consimțământ prealabil acordat în mod liber și în cunoștință de cauză de către populațiile indigene și comunitățile locale în toate cazurile și plățirea unor compensații echitabile, dacă este cazul, pentru pierderea accesului la terenurile forestiere care sunt esențiale pentru asigurarea mijloacelor lor de subsistență, ca o condiție non-negociabilă pentru obținerea tuturor licențelor FLEGT;
 - că cerințele SVLK privind auditul nu sunt statice, ci fac obiectul unui proces periodic de revizuire de către părțile interesate indoneziene, în vederea îmbunătățirii continue a acestora;
 19. invită Comisia să se asigure că constatările din hotărârea Curții Constituționale a Indoneziei din 6 mai 2013 sunt luate în mod corespunzător în considerare pentru revizuirea SVLK;
 20. invită Comisia să faciliteze eforturile necesare din partea guvernului indonezian și să asigure condiții echitabile de concurență la nivel regional, respectând cererea guvernului indonezian de a include regiunea Sarawak în cadrul negocierilor unui APV între UE și Malaysia;
 21. este conștient de faptul că anumite cerințe din prezenta rezoluție depășesc criteriile menționate în anexa 8 la APV cu privire la aprobarea sistemului de licențiere; solicită Comisiei să asigure un avans în ceea ce privește respectarea acestor cerințe suplimentare pe care Parlamentul le consideră importante și să raporteze Parlamentului cu privire la progresele înregistrate înainte de aprobarea sistemului de licențiere;
 22. solicită Comisiei să raporteze periodic Parlamentului cu privire la progresele înregistrate în punerea în aplicare a APV, în special, cu privire la modalitatea în care aspectele menționate mai sus au fost și vor fi abordate;
 23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului, precum și Guvernului și Parlamentului Indoneziei.
-